

Előfizetési díj:
Egészévre 4 ft., Félévre
2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirde-
tésnél 7 kr., Bélyegdíj
30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmendetlen leveleket
csak ismert kezektől fo-
gadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zalaegerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A népfölkelés.

Mikor a népfölkelési törvény az országgyűlésen keresztül ment, elfogadtatott; nem egy ember akadt nagy Magyarországon, aki bizalmatlansággal nézett annak gyakorlati kivitele elé; azt hitték, hogy ez intézmény behozatalának titkos tendenciája nem más, mint hogy Magyarország katonai állammá alakíttassék át.

De örömmel ellehet mondani, hogy a bizalmatlankodók és kételkedők serege csaldott, kellemesen csaldott. Azóta alig akad a hazában ember, aki be ne látná, hogy ezen intézmény a nemzet anyagi és erkölcsi erejének, a nemzeti öntudat emelésének tett már is és lesz hivatva hasznos szolgálatot tenni a jövőben.

Hogy eleinte itt is, ott is visszatetszést szült, az nem épen csodálható, mert ily-féle hadsereg szervezése kissé szokatlannak tetszett. Azok a népfölkelések, miket nemzetünk multjában találunk, egészen más természetűek; azok tulajdonképpen a létért való küzdelmek utolsó, élet-halál harcai voltak: a rendszeres csatára képtelen, képzetlen tömegek kétségbeesetten (nem egyszer minden emberiségből kivetkezeten) vérengző áradatának púszító ember-viharjai. Ilyenek voltak azok a kisebb-nagyobb mértékben nyilvánult népfölkelések.

Igaz, hogy a mi nemzetünk harcai tulajdonképpen mindig egy-egy népfölkelés voltak; de mindig jó megkülönböztetnünk a képzett katonák hadviselését, a nyers, a képzetlen tömeg harcától. Azt a módját tehát a hadseregbe való sorakozásnak, ahogy őseink tették, figyelmeztetve, hadraszólítva a „véres kard“ széthordozása által: nem nevezhetjük népfölkelésnek. Az volt népfölkelés a szó valódi értelmében, mikor a „föld népe“ is fölkelt, tekintet nélkül arra: vajjon birja-e, tudja-e a kardot, a fegyvert forgatni? Mikor kiki vitte magával fegyverül azt, a mihez értett a keze ügyességével; a mivel békés világban verejtékezett mindennapi kenyerét kereste: a kaszát, vasvil-

lát, a fejszét. Az e fajta népfölkeléseknek (még ha oly szent eszmékért történtek is, mint szabadságharcunk utolsó vívódásakor) mindenkor megvoltak kinövésük, egyben, másban durva nyilvánulásuk. Mert hiába, azt kell ismernünk és fogadnunk, hogy a háboru iszonyait elnyészten csak rendes, fegyvelmezett hadsereg képes. Az küzd anélkül, hogy kivetkőznék emberiségéből. Ott áll előtte szigorú őrként a katonai fegyvel. Mig ellenben a rendezetlen, fegyvelmezetlen tömeg valóságilag földidzi a háború rémeit; veszve, győzve vad mámor, szenvedély ragadja, korlátlanul, semmi dicsőt, semmi szentet, semmi nagyot nem kimélve.

Ime: az a népfölkelés, mely korunkban szerveztetni fog, rendes, fegyvelmezett hadsereg leendő, hivatva, küldetve nemzeti jogainknak, alkotmányunknak megvédésére is; hivatva és küldetve: megszüntetni a nemzeti létért, a haza szentelt földjéért való küzdelmek azon iszonyait, mikkel az elmúlt idők népfölkelései tele voltak.

És az intézménynek ily szellemben való fölfogása, megítélése eredményezhette, hogy nemzetünk vezérferfiái: az országos képviselők, a főrendiház tagjai, már félig-meddig alkonyra hajlókorú honatyák habozás nélkül siettek a népfölkelés zászlói alá tömörülni, hogy katonailag kiképezve, értelmiségükhöz mért tisztai állást foglaljanak el ott majdan.

Lélekemelően szép volt a példa, amely jelseinktől jött, pártkülönbség nélkül.

És a megragadó példa dacára is mit tapasztaltunk itt minálunk, Zalavármegyében? Azt, hogy az áprilisi tisztai tanfolyamra Nagy-Kanizsán csak tizenegyen jelentkeztek. Elég kevés; de hát mindnyájan derekasan megállták a sarat; sikeresen letették a vizsgálatot. Hát ez mégis istenesen ment!

Hanem mi történik a májusi tanfolyam kezdetével? Az, hogy summa summarum öt uriember jelentkezik a tisztai tanfolyamra s mivel a szabályzat értelmében a tisztai tanfolyam csak azon esetben tartható meg, ha arra legalább nyolcan jelentkeznek, a tanfolyam parancs-

noka kénytelen volt a jelentkezőket elutasítani, hogy más helyen jelentkezzenek a tisztai tanfolyam elvégzésére.

Hogy ez megtörténhessék megyénkben és éppen a katonailag kinem képzett fiatalokból bővelkedő Nagy-Kanizsán: sohasem hittük volna; még most kételkedve fogadnók azt, ha az ottani sajtó (hiteles forrásból értesülten) meg nem erősítette volna.

Elszomorít bennünket a jelenség, hogy e valóban hazafias, nemzeti törekvéssel szemben, ép vezérszerepre hivatott vármegyénkben történt meg ez eset, talán egész Magyarországon páratlanul.

Méltán verhetik mellüket azok, a kiken e dolog mulott.

Megeyi élet.

A megeyi közigazgatási bizottság május havi ülését Svastits Benó főispán Oméltóságának elnöklété alatt f. hó 14-én tartotta a nagymegyehez gyűléstermében.

Az alispáni havi jelentés felolvasása és tudomásul vétele után alispán úr indítványára tekintettel arra, hogy fennálló megeyi szabályrendelet intézkedik a kutak és tókák bekerítése iránt s mégis a lefolyt hóban az alsó-lendvai járás egyik községében egy gyermek az udvarban levő tókába esett és fulladt bele, a járási főszolgabíró ez ügyben a vizsgálat megejtésével és igazoló jelentés beküldésére hivatott fel a részben, hogy az érin-tett szabályrendelet a járási területen mily mérvben hajtott végre? Ugyancsak alispán úr indítványára a járási főszolgabírák útján a községek felhivatnak, hogy az általuk a f. 1887. évre kijelölt utakon a közmunkát most teljesítsék.

Besseney György kir. ügyész úr teletlité azon lelketlen és kétségkívül büntetést érdemlő üzelmeket, melyek főleg városok körül levő egyes községekben az ügynevezett anyalcsinálás körül elkövetettek s melyeknek természetes folyománya azon óriási halandóság, ami legfőképp a törvénytelen gyermekek napról napra elszomorítóabban észlelhető s mely bünyös üzelmek megszüntetése végett a legszigorúbb törvényes beavatkozás elkerülhetlenül szükséges. E szerencsétlen gyermekeket ugyanis rend szerint oly nőkhöz adják tartásba, akikről már eleve tudják, hogy nálak rövid idő alatt okvetlenül elpusztulnak s így terhüktől hamar megmenekülnek. A közigazgatási bizottság a felvetett kérdést tüzetes megbeszélés tárgyává tette s a baj gyökeres or-

„Zalamegye“ tárcája.

Afriakai szerelem.

(Utí emlékeimből.)

187* nyarán Budapestre utaztam.

Mint a legtöbb utazó, én is azt szerettem, ha kevesedmagammal ilhettek egy kupéba. De abban már csak kevés utazó izlésével járok egy csapáson, hogy az egész uton szóntalan maradok s csak a kocsiablakon át kinálkozó szórakozást keresem; e részben pedig a déli vasút nem utolsó útvonal. Ilyenkor teljesen átengedem magamat gondolataimnak, amiknek változatosságát érdekesen elősegíti a vonat kedvesen egyhangú zakatolása. Ez egymagában is eléggé szórakoztat. Nincs az a dallam, melynek ütemeit föl ne fődözhetné az ember ebben a sokakra csak altató hatással bíró mekhanikus zenében. Ha nem keressük is a külön melodiát, ezek a hangzatok, mint valami uvertür, önmaguk képzik elő számunkra a rég nem dúdolt nótákat is és végig vezetnek a zene minden frenezisére és melankholiáján. Tapasztalásom szerint legszebben ütnek ki a harci indulók.

A kocsi szakaszban, a hová kerültem, mind közös, mind privát kedvteléseim kielégítésére kedvezők voltak a viszonyok. Mindössze csak három utazót találtam ott, ahogy beléptem. Hallgatagságotam annál könnyebben megőrizhettem, mivel a három közül egy aludt, kettő pedig olyan nyelven diskurált, a melyet még soha sem hallottam emberi szájból. Mind a hárman egy sarokban voltak elhelyezkedve. Én a szomszédos rekeszben egyedül.

Utítársaim érdekes alakok voltak. Egy éltesebb nő volt az egyik, akin semmi felőlő nem lett volna, hogyha fejét nem olyan turbán forma főveg üli meg, a melyet még hajtonataival dekorál, s a melynek tetejéről fekete selyembojt fityeg oldalt. Virulú fiatalleány volt a másik, még pedig az alvó; modern, barna utazó

ruhája eleganciáját csak szerfölött sok és drága éksze-rei zavarták, holott ő maga is ékszer, egyike azon kincseknek, a melyent birni fölér az ő- és újvilág minden ékességével. A harmadik alak egy 18—20 évesnek látszó déli fiatal ember volt. Európai divatú fekete cheviótöltözkéhez jól illett e fejét díszítő, gondosan kiválaszt fekete fez, vastag selyembojttal.

Ha romantikus elbeszélést írnék, az volna a dolog rendje, hogy az éltés nőt mutassam be mélyeséges álom csöndes közömbösségében; de hát mit tehetek én róla, ha utítársaim közül épen a keletiesen szép, ifjú hölgy aludt. Sajnálom, hogy e profán szóval kell élnem: aludt. Ugy szeretném azt mondani felőle, hogy édesen szendergett, vagy legalább is hogy: szundikált. Csak hogy nem szeretek az igazságnak hátat fordítani még akkor sem, hogyha ezt ilyen könnyen megbocsátható eset ajánlaná is, mert mi tagadás benne! — aludt biz az oly mélyen, hogy az ébenfánál feketébb fürtű fejecske igen kényelmetlen helyzetbe jutott a gömbölyded hattyú nyakon. Két társa élénk társalgást folytatott, mondom, előttem ismeretlen nyelven. Hogy valamely keleti nyelvet hallok, arról nem voltam kétségben.

Egykedvűen bámultam ki az ablakon, közbe-közbe az utas közönyével, vagy lopva tekinttem az idegek felé.

Soha sem feledem el ezt a képet; keleties alakok, keleties forráság köröskörül. Gyönyörű nyári nap tüzelt a tiszta ég keleti felén. A mezőkön mélyságteljesen ringatózott a sok aranykálász, megérve a learatásra. Néhol már hozzá is láttak. Az erdők üstökét nyári fuval simogatták. A hőségtől lankadt madarak lihegve tartottak pihenőt a telegraf drótján. Itt-ott a megyéken tömérdek pipacs tarkította a vidéket.

Bár a kocsi összes ablakai tárva-nyitva voltak, mégis szűró hőség gyötörte az embert. Ilyenkor az elmaradhatatlan szivar szokott enyhülést nyújtani, azonban — túlságos udvariasságból — azonnal eldobtam szivaromat, mihelyt a másik rekesz alakjait megpillantottam.

Jelen számunkhoz egy félv melléklet van csatolva.

Amint a Balatonhoz értünk, fiatal emberünk elővett egy Bedäckert, lapozott benne, aztán amaz ismeretlen nyelven kezdett magyarázgatni a tisztas matrónának; magyarázgatni, mondom, mert joggal gyaníthatnánk, hogy a Balatonra mutogatott s a közbeszótt „Platten-See“ szóból. Tehát ez tud németül is.

Hogy nem anya és fiú ül velem egy kocsiban, azt több jelből megértettem; hogy az alvó szépség mily viszonyban fogva tartozik e kis társasághoz, arra nézve tarkábbnál tarkább gondolataim támadtak. — Tessék ezt betudni egy fiatal ember rendszerint csapongó fantáziájának! Hajh! 9—10 évvel ezélt! . . .

Láttak-e önök valaha egy igazán szép fiatal leányt aludni? — Aztán ilyen közelről? — Nos, hát akkor igazolhatják, mennyi merengést, mennyi ábrándot hajszol ez fel a szívben és észben egyaránt; ez a két úr helyet cserél: a szív felmegye emeleti lakónak, s onnan, — mint valami tót — kiveri a főséges lakót, aki mivel sötét oduban kénytelen megtérni: sem nem lát, sem nem hall, szóval megvakul, megbénul. Még csak a hangját sem hallani, pedig eleget lárma odalent; nincs megelegetve a cserével.

No, nem így van? —

Nem csukódik le szemünk önként, mint mikor ébren, tüzzel, diadallal tekint reánk; nem pillantunk csak úgy félve, lopva, néha-néha, mintegy véletlenül, hanem mohón élvezzük, amit a szem szabadon élvezhet; a szem, a szem! — úgy is emek van a legtöbb bűne a szerelem aranyos világában. Valamelyik poetának eszébe jutott a szemet csillaghoz hasonlítani és a többi utána csinálja ezt a goromba tévedést. A csillag hideg, elérhetetlen csecebecse; éjjeli csavargóknak való idea. — A szem nap, mely éltet vagy sorvaszt, ha reád ragyog; megül ha nem számodra világol. . . . Vagy nem bánom én pokol, menyország vagy parázs — csak nem csillag; azért sem csillag!

Nem lepett ugyan meg, de érdekesnek találtam, mikor az éltés hölgy kezításkájából csinos ezüst dohány

voslása végett egyelőre a megyei alispán urat megbizta, hogy saját hatáskörében mielőbb intézkedjék az iránt, hogy a közegészségügy rendezéséről szóló 1876. évi 14. törvényeknek az ügyre vonatkozó szakaszai, melyek t. i. az ily gyermekek kiadatása, gondozása, a gondozás ellenőrzése iránt tüzetesen intézkednek, a legszigorúbban végrehajtsanak s az ellene vétők a hivatkozott törvény által előírt büntetéssel sújtassanak. —

A megyei törvényhatósági közgyűlés április hóban az 1887—1889. évre a megyei közegészségügyi bizottság megalakította, s mivel ebbe a törvény értelmében egy mérnököt, építésszt és gyógyszerészt a közigazgatási bizottság választ, részéről a közegészségügyi bizottságba tagok Sturm György kir. főmérnök, Hencz Antal építész és Unger Domonkos gyógyszerész urak lettek beválasztva. —

Előterjesztetett dr. Messer Samu bellatinczi urodalmi orvosnak fellebbezése az alispán ama végzése ellenében, mely által kézi gyógytárából az urodalmi cselekedésen kívül mások részére gyógyszer kiszolgáltatásától tiltotta. — Tekintve, hogy Bellatinczon a kör-orvos kézi gyógyterápia tartására jogosítványával bír s figyelembe véve, hogy a községtől 6 kilométer távolságra igit rendes gyógyszertár van, az urodalomban előforduló megbetegedések esetén pedig gyógyszereket — melyek veszélyes megbetegedések esetén gyorsan szolgáltatandók ki — kézi gyógyterápia kiadatja, kérelmével, hogy egyes magánfelekkel szemben is tesse ezt, a felhozott indokok alapján elutasított. —

Olvastatták és tudomásul vétették a közmunka- és közlekedési miniszterium leirata, mely szerint a gőzkazánok ezután — az eddig érvényben volt rendeletről eltérően — évenként csak egyszer szemlélendők meg s azokról évenként egyszer küldendő fel kimutatás. —

Felemlítették, hogy egyes államutakon, így a tapolcai-sümegei államuton a kavics kupacok majdnem az út közepére helyeztetnek, miáltal az egyébként kellő szélességű uton a közlekedés meg van nehezítve: a főmérnöki hivatal megkerestetik az iránti intézkedés tételére, hogy a kavics kupacok az út szélén helyeztetnek el s így a közlekedés akadálytalanul történhessék. —

Skublics Gyula bizottsági tag úr felemlítte a Köveskálán és Balatonfüred közötti célszerűtlen postások közöttét, melynek illusztrálásul a levelek Füred és Köveskálán között levő községekből a levelek Köveskálán át Tapolezára, onnan Nagy-Vázsony, Veszprém, Székes-Fehérvár és Sió-Fokon át jutnak Füredre úgy, hogy ha azon helyeken működő községi tisztviselőktől a tapolcai szolgabíró postát fordultával követel választ, ez a legkedvezőbb esetben nyolc nap alatt érkezik meg s e baj orvoslása iránt kéri a bizottság intézkedését. Kir. főmérnök úr, mint szakelődő, a bizottság részéről felkérte, hogy a Köveskálán és Balatonfüred közötti célszerűbb és gyorsabb postai összeköttetés mielőbbi eszközölése iránt a soproni kerület postai igazgatóságát keresse meg. —

Az árvászeki elnök úr jelentése szerint a megyei árvászek fogalmazói karánál március hóban hátralék volt 2026, április hóban beérkezett 2321 s így elintézés alá került összesen 4347 ügydarab, melyből április hóban 2336 darab elintéztetvén, május hó 1-én a hátralék tett 2011 darabot. — Az irdai szaknál március végén hátralék volt 899, április hó folyamán letisztázás végett kiadatott 2330 s így összesen 3229 ügydarab, melyből április hóban letisztázták és expedáltak 2418 darabot s így május hó 1-én hátralékban maradt 811 ügydarab.

Kir. tanfelügyelő úr felolvasott havi jelentése szerint folytatta a nagykanizsai népoktatási tanintézetek látogatását. Megvizsgálta a községi leányiskola központi öt osztályát, az Arany-János-, Petőfi- és Teleky-utcai községi iskolák nyolc osztályát; az izr. elemi fiú iskolák hat osztályát, özvegy Horváth Lila magán-nővelődését, végül pedig az Arany-utcai óvodát. A tanintézetek utolsó csoportját a következő időszakokra tartotta fenn. — Ugyanezen időszakban meglátogatta a kottorii, alsó-dombortú, alsó-vidoveci, szent-máriai, draskoveci, cirkovlyáni, csáfordi, zala-szent-grothi, polgárvárosi, udvarnoki községi, róm. kath., evang. és izraelita iskolákat. — A baki községi iskola személyi és dologi viszonyait

a zala-egerszegi járás főszolgabírájával a helyszínen rendezték. — Fontosabb iskolázási viszonyok rendezése céljából ezen időszakban volt Zala-Koppányban is. —

Kiváló elismeréssel emlékezett meg az alsó-vidoveci szép új iskoláról, melyben két tanterem és két tanítói lak van elhelyezve. — Kottoriban már négy tanteremben négy tanterő látja el az oktatást. — Szent-Máriában is megnyitották a második tanterem. — Alsó-Domborúan a tankötelesek igen nagy száma által igényelt negyedik tanítói állomás szervezése iránt kellőn intézkedett. — Kir. segédtanfelügyelő úr meglátogatta ezen időszakban Szent-Mihály, Pácsa, Zala-Ápáti, Esztergály, Sármelek, Zalavár, Balaton-Magyaród, Kis-Komárom, Komárváros, Karos, Galambok, Palin, Récsé, Új-Udvar, Gelse-Sziget, Füzvölgy, Pölöskefő, Németh-Szent-Miklós, Magyar-Szerdahely s Kaczorlak községek mindeftéle jellegű iskoláit. — Részint iskolák nagyobbitása, második tanítói állomás berendezése, tanítók nyugdíjaztatása, részint ismételt iskolázás szervezése céljából eddig egyelőre Szent-Mihály, Karos, Magyaród, Sármelek, Zalavár és Füzvölgyön történik külön intézkedés. — Végül jelenté, hogy a vallás- és közoktatási miniszterium a Stridón iskolai célokra megvett községház átalakítására vonatkozó tervet és költségvetést 1756 forint 54 kr. erejéig elfogadván s az építkezésre vonatkozó árjegyzéki hirdetményt már kiiratván, az átalakítási munkálatok még az idei szeptemberben fogantatást fognak. — A tanfelügyelői jelentés elismeréssel vétették tudomásul. —

Nagy-Lengyel község képviselő testületének az iskola új helyisége iránt tartott tárgyalásról felvett jegyzőkönyv felolvasatván, jóváhagyólag tudomásul vétették s kir. tanfelügyelő felhívta, hogy bármely felmerült terv fog is megvalósítani az új helyiségre néve — annak 1887. évi szeptember hó elején leendő megnyitására a közigazgatási bizottságnak jelentést tegyen. —

Kir. tanfelügyelő úr jelenté, hogy a cirkovlyáni r. k. iskolát oly tarthatatlan állapotban találta, miszerint annak műszaki megvizsgálása a járási főszolgabíróval egyetértőleg haladék nélkül volt elrendelendő. Egyuttal bemutatta a járási főszolgabíró jelentését, melynek értelmében Cirkovlyán község a közig. bizottság által kitűzött határidő eltelte dacára sem alkalmas helyiség kibérléséről, sem új iskola építéséről nem gondoskodik. Járási főszolgabíró felhívta, hogy a műszaki jelentés szerint életveszélyes iskolát e végzés vétele után azonnal bezárása s amennyiben a község a végzés vételetől számított 30 nap alatt iskolának és tanítóknak alkalmas helyiség kibérlését eszközölni vagy új iskolája építését megindítani vonakodnék, a község terhére építendő iskola és tanítók számára tervet és költségvetést készítsen s azt az illetékes egyházi főhatóságtól nyerendő jóváhagyás, nemkülönben a kir. építészeti hivatal által teljesítendő felülvizsgálás céljából a közig. bizottsághoz beküldje. A kir. tanfelügyelő pedig felhívta, hogy tekintettel a cirkovlyáni iskolai vagyon természetét megállapító tárgyalás eredményére — a tanítói fizetés rendezése iránt az iskola felépítése után külön javaslatot terjesszen elő. —

Előterjesztetett Hahót község kérvénye Pulay Károly tanító évi segélyének leszállítása ügyében. Kir. tanfelügyelő egyuttal előadta Pulay Károly teljesben törvényes alapon kereszttül vitt nyugdíjaztatásának történetét s a községnek ugyanazon érdeemben megküldött felvilágosító átiratát. A kir. tanfelügyelő jelenté jóváhagyó tudomásul vétetvén, Hahót község kérvénye már illetékességi szempontból is elutasítani határozottatott. — Kir. tanfelügyelő jelenté, hogy Iván János volt baki községi iskolai tanító nyugdíj viszonyainak rendezése alkalmából ugyanezen tanítónak összes eddigi hátralékaira vonatkozó közigazgatási bizottsági végzést a járási főszolgabíróval együtt a helyszínen megtartott tárgyalás alkalmából végrehajította s a megállapított végösszegnek 8 napi záros határidő alatt leendő kifizetésére az iskola fenntartó községet kötelezte, mely jelentés jóváhagyó tudomásul vétetett. —

Bemutattattott öz. Alszegehy Jánosné kérvénye Alsó-Lendva város által kiszolgáltatandó özvegyi nyugdíjának hátralékai ügyében, melynek alapján a járási főszolgabíró felhívta, hogy az érdekelt felek meghall-

gatása után megállapítandó hátralékok kiszolgáltatására néve szükséges intézkedéseket tegye meg. —

Tekintettel a tanítói fizetések beszedése és kiszolgáltatása körében felmerülő, az iskola dologi és személyi viszonyaira egyaránt károsan visszaható mulasztásokra: Zalamegye összes járásainak főszolgabírái felhívta, hogy a tanítói fizetések beszedésének módjára s a rendes időközönként való átszolgáltatására vonatkozó törvények és szabályrendeletek pontos betartása iránt az összes községek előjáróságait felelősség terhe alatt kötelezzék. —

Kir. tanfelügyelő bemutatta a vallás- és közoktatási miniszteriumnak Hottó község fellebbezésére érkezett magas rendeletét néhány dologi és személyi adat utólagos felterjesztése iránt. A rendeletben érintett adatok felterjesztése céljából a kir. tanfelügyelő azok beszerzésére felhívta. —

Olvastatták a vallás- és közoktatási miniszteriumnak az állami- és államilag segélyezett községi iskolák költségvetéseinek pontos szerkesztésére vonatkozó körrendelete, melynek pontos végrehajtására az érdekelt összes állami és államilag segélyezett községi iskolák gondnokságai és iskolaszékei felhívta. —

Olvastatták a felső-fakosi és sárkány-szigeti iskolai csatlakozás ügyében elrendelt tárgyalás eredményét feltüntető jegyzőkönyv s az érdekelt urodalmak képviselőinek nyilatkozata. Tekintettel a Hahótan kiépítendő második tanteremre, de különben a pölöskefői iskolának is multhatlanul szükséges kibővítésére — a tárgyalási jegyzőkönyv csakis egyelőre az indokoltabbnak látszó földrajzi csatlakozás fentartásával vétették tudomásul. —

Olvastatták a nagy-kapornaki apátsági urodalom által a felső-nemes-apáti községi iskolai tanítónak évenként adományozni szokott két öl fa kivágatása és behordatása ügyében elrendelt újabb vizsgálat eredményét feltüntető jegyzőkönyv. Ugyanekkor kir. tanfelügyelő bemutatta az utolsó „egyházi látogatás” erre vonatkozó intézkedésének szövegét, nemkülönben az apátsági urodalom részéről ezen ügyben tényleg fentorgó gyakorlat iránt bekért adatokat. — A feltüntetett összes adatok elbírálása után Vöczkönd község kérelmének hely adottán, a kérdéses két öl fa, az eddigi gyakorlat szerint, a felső-nemes-apáti tanító által lesz kivágandó és hazaszállítandó. —

A kir. adófelügyelő úr jelentése szerint március hóban az adó hátralék 1.098.421 forint 38 kr. volt, melyhez a 11-ik negyedre esedékes 474.883 forint 08 kr. részlet hozzáadva, a hátralék tett 1.573.304 forint 46 krt, melyből április hóban 52.722 forint 59 kr. lefizetettvén, április végén a hátralék 1.520.581 forint 87 kr. — Bélyeges jogilleték, szőlődezmavaltság, fogyasztási adó, hadmentességi díj és egyéb tartozékok címén április hóban befolyt 193288 forint 75 kr., melyet az 1886. év hasonló szakában befolyt 152093 forint 04 krral egybeazonosítván. a f. év április havában 41.195 forint 71 krral folyt be több. — Házaadamentesség és fizetési halasztás április hóban egy esetben sem engedélyeztetett. —

A zalamegyei gazdasági egyesület hivatalos értesítője.

Jegyzőkönyve

a „Sümegei vidéki gazdakör” alakítása végett f. 1887. máj. hó 7-én tartott alakuló gyűlésnek.

Jelenlévők: Gyömörey Gáspár ideiglenes elnök, Szücs István, Mild Mihály, Takáts Alajos, Mojzer József, Eitner Zsig, Faludy Antal, Botka Ferenc, Soós Pongrácz, Berger Jenő, ifj. Háczy Kálmán, Szüts Zsig, Tolnay Tivadár, Zaturetzky Márton, Klász József, Szabó Károly, Hetey Károly, Bánfy Alajos, Varga Tamás, Barkóczy Károly, Kondor József, Parapatics József, Kelemen Ferenc, Rédey Sándor, Kovács Mihály, Szalay Gyula, Sümegei Tivadár. —

Gyömörey Gáspár úr, a zalamegyei gazdasági egyesület által megbízott ideiglenes elnök, előadván az alakítási szándékolt „sümegei vidéki gazdakör” célját, annak fontosságát s a mezőgazdaság terén elérhető eredményeket, mielőtt az ideiglenes elnökségről lemondana, jegyző választásra hívta fel a jelenlévőket; egyuttal

szelencét vett elő, majd nyomban cigarettát kezdett sodrogatni, még pedig mennyi jártassággal! Mielőtt meg is gyújtotta volna, a fiatal embernek nyújtotta oda e szelencét, s ez keletiesen homlokát tenyerével érintve, köszönte meg. Most mind a ketten rágyújtottak.

Illatos kék füst lebbent ki a kocsi ablakain. Én is bátorságot merítettem s elővettem szívtartórcámát. De ime! a figyelmes hölgy egy intésre a fiatalember fölé áll s átnyújtotta nekem is a szelencét és szivarka-papíroszt. Ez már meglepett, sőt némileg zavarba is ejtett, de elfogadtam s németül köszöntem meg a keleties figyelmet.

Valahol Boglárnál a szép alvó is fölerzett, s erős tüszentés után vizsgálódva tekintett körül, amin társai jóízűt nevettek, én pedig megijedtem, mert lelkemben éreztem a vádat, a miért olyan erős füstöt eregetek. Bizonyosan a füsttől tüszentett.

Most már nem mertem oda nézni többé. Sohasem tanultam feketé szemek villamaival szembeállni.

Nevetve diskuráltak, még pedig most már új-görnyelven. Akí egyszer hallotta e kotyogós — bocsánat a kitételért! — minden kellem nélkül szükölködő nyelvet, az egy könnyen elnem feledi azt a furcsa euphoniát. Az idegen szépség pirosra kialudta magát, a Balaton egy-két tekintetre méltatva, de a vidékre ügyet sem vetett. Engem is méltatott egy-két vérforraló tekintetre, s kedves tartózkodással enyelgett a vele szemben ülő ifjúval.

Székes-Fejérvárot (ha jól emlékszem) negyedőrai pihenőt tart a személyvonat. Ugy látszott, utitársaim nem szándékoztak kiszállni.

A pályaház ebédlőjében ismerősre akadtam, s ez beszéd közben figyelmeztetett utitársamra, aki ezalatt szintén kiszállott és most sört vitt a kölgyek számára.

— Hát ez mité? — ezen szavakkal fejezte ki ismerősöm álmélködését a fekete kez fölött.

— Valószínűleg görög, felelém, egy kupéban utazunk.

— Hiszen magyarul beszél.

— Dehogyan beszél! Az igaz, hogy jó magyaros típusa van.

— No de épen most hallottam, hogy a sört kérte. — Milyen magyarság lehet az! tán szükségből mond el néhány szót.

— Kifogástalan szabatsósággal beszélt. Hiszen saját fülemmel hallottam. Azt is kérdezte a többi közt, hogy messze van-e még Budapest.

— Ráhagytam és napirendre térünk fölötté. —

— A konduktör jóakarata lehetővé tette, hogy zárkánkba most semült be senki más, ami Sz-Fejérvárott ritkán szokott megessni.

Ismerősöm elindulás előtt még egy-két szóra kosink ablakához jött. Nem kerülhetett el figyelmemet, hogy az én ismeretlen utitársam feszült kíváncsisággal figyel beszélgetésünkre.

Hogy elindult a vonat, az én idegenem udvariasan hajolt át felém s nem csekély bámulatomra azt kérdi tőlem tőről metszett magyarsággal, ha vajon magyar vagyok-e én!

— Testestől lelkestől, uram, felelém némi indignációval.

— Jaj, ki sem mondhatom, mily jól esik hallanom magyar földön magyar szót.

— Mi sem természetesebb ennél. (Gúnynak veném szavait, de olyan keserűség jár e mondás körül.) —

— Azért bátorkodtam megszólítani uraságotat, mivel az imént magyarul beszélgett azzal a másik urral. Én is magyar vagyok, de még soha életemben nem voltam Magyarországon.

— És hogyan lehetséges ez? Valóban érdekel.

— Én, kérem, Alexandriában születtem. Apám

még 1849-ben telepedett ott le, emigrált ő is, mint akkor sokan. Kivülem meg egy fia és egy leánya született Alexandriában; ő, szegény, épen a múlt hónapban halt meg, őt gyászolom — s szomorúan mutatott feketé kezére.

Hogy nevét megtudjam, bemutattam magamat, mire ő is megmondta, hogy neve T-czy Kálmán, különben tolmács az alexandriai olasz konzulsnál.

Elmondta ezután, hogy neki most, mint hadkötelesnek kellett Magyarországra jönnie s ha be találják sorozni, nem bánja ugyan, szívesen megtele kötelességek ez irányban is, a mit igazol az is, hogy mind-egykor még sem kísérlette magát expatriálni. Mindazonáltal szeretne mielőbb visszatérni édes anyjához, akinek szerény fűszerüzletén kívül egyebe nincs, s most legidősebb fiával együtt ő vezeti az üzlet teendőit, atyjuk halála után.

Egy kis szünet után magyaros szitkot morzsolt szét fogai között, ami a trieszti „német” rendőrséget illette, amely őt két nappal tovább visszatartotta, mint saját terve ezt engedte volna. Az igazolás nehézségeibe ütközött.

Ezeket a leveleket is fel akarták bontani, de miután a kikötői hatóság előtt igazoltak, mégis megkímélték. S három levelet vitt ki zsebéből, melyeket egy Alexandriában élő hazánkfiá küld általa három erdélyi képviseelőnek. Egyik U-on G-or címére szült, a másik kettő címzetet — sajnálatomra — elfeledtem.

A levelekkel sietnie kell, jegyzém meg, mint-hogy az országgyűlés épen ma tartja utolsó ülését; holnap bezáratik az ülészak.

Holnap reggel ez lesz az első dolgom! S ezze, a két hölgy felé fordult, néhány szót váltva velől mire azok láthatólag elégedett arcot mutattak.

(Vége köv.)

HUZÁS

már a jövő hónapban.

Kincsem-Sorsjegyek à **1** frt | **11** sorsjegy **10** frt
6 sorsjegy **5** frt **50** kr

Főnyeremény készpénzben

50.000 frt.

Továbbá **10.000** frt **5000** frt 20% lev. | **4875** Pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók:

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában:

Budapest, Váci-utca 6 sz.

Zala-Egerszegén: ezen lap kiadóhivatalánál.

ajánlja e hivatal viselésére Sümei Tivadart, kit a gyűlés megválasztott s hivatalos működését megkezdette. Ezután szintén Gyömörey Gáspár úr az elnöki tisztség választására híván fel a jelenlevőket, az ő ajánlata folytán Szüts István egyhangulag elnökké kikiáltotta s midőn Szüts István úr az elnök választást szavazás útján újból kéri megejtetni, a jelenlevők ezen ajánlatot el nem fogadván, újból egyhangulag őt választják meg.

Ezen választás után elnök Szüts István úr aggódva a kör jövője iránt, ajánlja egybegyűlt közönségnek, illetve a „sümei-vidéki gazdakör“nek a keszthelyi gazdakörbe beolvadását, mely elnöki indítvány azonban, tekintettel Keszthely távolságára, nem fogadtatott el, hanem igenis, a jelenlevők a „Sümei-vidéki gazdakör“ tagjaivá lettek.

Megválasztatott ezután a sümei-vidéki gazdakör pénztárnokává Eitner Zsiga úr, s ezuttal a tagsági díjak beszedésére felkérte.

Helyettes tisztviselőkké és pedig helyettes elnökké Gyömörey Gáspár úr, helyettes elnöké Szüts István úr egyhangulag megválasztották.

A jelenlevők felkértek, hogy a sümei-vidéki gazdakörbe belépésre az érdeklődőket buzdítsák.

Szüts István elnök úr Sümei város előjáróságának megköszöni azon szíveskedését, hogy ez alkalommal a városház tanácstermét a gyűlés megtartására átengedte, erre viszont Kondor József városbíró úr felajánlotta jövőben is mindenkor a sümei-vidéki gazdakör gyűléseinek megtartására a tanácstermet, mely ajánlatot a gazdakör szíves tudomásul vette.

A legközelebbi gyűlés megtartása legkésőbb három hó múlva határozatott, mégis elnök úr azon indítványa, hogy a gazdakör gyűlése időnkint Szent-Grothon tartassék, egyhangulag elfogadtatott.

Felolvastattott ezután a zalamegyei gazdasági egyesületnek Gyömörey Gáspár urhoz intézett levele, melyben az ő érdemeit, működését és fáradozásait a sümei-vidéki gazdakör megalakítása iránt méltányolva, köszönetét fejezi ki, a megalakult sümei-vidéki gazdakör jelenlevő tagjai szintén köszönetüket fejezték ki.

Szüts István elnök úr, miután a t. 1887. május 17-én Sümei rendezendő tenyész szarvasmarha kiállítás iránt kibocsátott „Értesítő“ felolvastattott, külön azon kérelemmel fordult a jelenlevőkhez, hogy a kiállítás sikerének biztosítása végett, mentől nagyobb számmal szíveskedjenek részt venni.

Ezen felszólításra a jelenlevők közül többen is harminc darabot kiállítani ígérkeztek, kik egyuttal bejegyeztettek.

Elhatározottat Szüts István elnök úr indítványára, hogy a kiállítás napján, annak megnyitása előtt a kör tagjai nagyobb számmal a városház tanácstermében rendkívüli gyűlést tartanak.

Miután Gyömörey Gáspár úr a kiállítás helyét nem találja alkalmasnak a vásár terét s mivel a célra az ő közbenjárására Reile és Hladny urak a vásártér mellett levő raktárai udvarát és felszerelt átengedték, a gazdakör ezen ajánlatot, köszönete nyilváníttára mellett elfogadta.

Az elnök úr indítvány tételre hívta fel a kör tagjait. Gyömörey Gáspár úr az anyaegylettől a kisebb gazdák részére, kik az egyeletbe már vagy 90-én beléptek s a belépésszünet használatra két darab konkoly választó és egy darab szelelő rostát kér ingyen átengedni. Az indítvány elfogadtatott s az anya-egylet felkérérti elhatározatott.

Szüts István elnök úr jelenti, hogy a phylloxera az ugynevezett „Bács“ hegyen fellépett és hivatalosan konstátáltatott; ennek mikénti terjesztése, illetve behurcolása más szőlőhegyekbe hosszabb megbeszélés és vitatkozás tárgyát képezvén, a gyűlés által egyhangulag határozatott, hogy az anyaegylet útján a zalamegyei alispáni hivatal felkéréssek a szőlővészöknök ültetési célokra, egyik hegyből a másikba való átvitelének beültetésére.

Indítvány több nem történné, a gyűlésről felvett jegyzőkönyv hitelesítésére főt. Mild Mihály és Takács Alajos urak kérték fel. —

Kelt Sümei, 1887. május 7-én.

Gyömörey Gáspár s. k.

mint kiküldött ideiglenes elnök.

Mild Mihály s. k.

Takács Alajos s. k.

Felhívás a magyar gazdaközönséghez!

Alakuló ülésünk előtti február 28-án már volt szerencsénk felhívást intézni a tisztelt gazdaközönséghez. A mai napon tartottuk teljesen kiegészített számú második ülésünket és szerződésileg megállapítottuk az első magyar általános biztosító társasággal mindazon külön kedvezményeket, melyek a szövetségi tagot a törzsbevallásban foglalt kedvezményeken felül megilletik. Ezen előnyöket elősoroltuk már első felhívásunkban és mint újabb intézkedést felemlítjük, hogy birtokváltás, bérbeadás és halálozás eseteiben az új birtokos, bérlo vagy örökös nem köteleztetik a szövetségi tagság folytatására.

Teljes autonomiát nyervén a jég szövetség, most újra a magyar gazdaközönséghez fordulunk, hogy rokonszenvét, bizalmát kikérjünk a jég szövetség részére. Az eddigi eredmények már is a legszebb reményekre jogosítanak. Az ország minden részéről nagy számmal sorakoznak jeles gazdák e szövetséghez és hiszik, hogy az üdvs eszme mindinkább nagyobb elterjedést nyerend.

Most a jégbiztosítás megkezdésének idejében, kiáltott miután az országzserre beállott áldásos eső jó termést enged remélni és az itt-ott már is előfordult jégverések az előrelátó gazdát óvatosságra intik, újabb felkérjük gazdatársainkat, vegyék fontolóra a szövetség által nyújtott számos előnyöket és lépjenek be jégbiztosításukkal.

Minél többen leszünk, annál többen részestülünk a szövetség jótétéményeiben és annál parányibb lesz a viselőnk teher.

Budapestben, 1887. május hó 11-én.
A magyar gazdák jégbiztosítási szövetségének felügyelő és vizsgáló bizottsága:

Gróf Jankovich László elnök, valóságos belső titkos tanácsos, a somogy megyei gazd. egylet elnöke. Melczner Gyula alelnök, Borsodmegye alispánja és a borsodmegyei gazdasági egylet elnöke. Herzeg Thurn-Taxis Egon, alelnök. Anyos László, földbirtokos. Bertha György, földbirtokos, a vasm. gazd. egylet igazgatója. Gróf Bethlen Pál, földbirtokos. Bittó Béni, földbirtokos, a pozsonym. gazd. e. alelnöke. Ifj. Bleier Lajos, földbirtokos. Csávossy Ignác, földb. és kir. tanácsos. Id. Cséry Lajos, földb. Domahidy István, földb. és országgy. képviselő. Forster Géza, földbirtokos, a komáromm. gazd. egylet alelnöke. Herényi Gotthard Sándor, földbirtokos. Báró Gerliczy Ferenc, földbirtokos. Jászay Jenő, földbirtokos. Jeszenszky Béla földbirtokos. Visontay Kovács László, földbirt. és országgy. képvis. Kalmár Endre, kegyesrendi főnök és kir. tanácsos. Lippich Gusztáv, földb. Márffy Emil, földb. Ottömösy Magyar Imre, földb. Molnár István, földb., Zemplénmegye főispánja. Manolovics Géza, földbirtokos. Muacevic Vaso, földb. Nádosz Kálmán, földb., a baranyam. gazd. egylet alelnöke. Neumann Frigyes földbirt. és nagykereskedő. Pálffy Ferenc földbirtokos, kir. tanácsos és Szeged szab. kir. város polgm. Bonyhádi Percezel József, földb. Psherer József, földbirt. Dr. Pulszky Agost, földb. egyetemi tanár, országgy. képviselő és a Nógrádm. gazdasági egylet II. alelnöke. Rupprecht Lajos, földb. Skublics Jenő, földb., a zalam. gazd. egylet alelnöke. Simay Ede, földb. Sütörszky János, földb., Nógrádm. alispánja és a Nógrádm. gazdasági egylet I. alelnöke. Szegely György, földb., cs. és kir. kamarás, a vasm. gazd. egylet alelnöke. Sillem Ottó, gróf Pejacsevics Péter rumai és gróf Eltz vukovári uradalmainak kormányzója. Tolnay Lajos földb. és miniszteri tanácsos. Gróf Teleky József, földbirtokos. Vászárhelyi László, földbirtokos, az aradm. gazd. egyesület elnöke. Vermes Mihály, földbirtokos. Verebi Vég János, földb. Viczmányi Odón, földb., Zemplénmegye főjegyzője és a zemplénmegyei gazd. egylet II. alelnöke. Gróf Wenckheim Frigyes, földbirtokos. Gróf Zichy Jenő, földb. valóságos belső titkos tanácsos és országgy. képviselő. Zeyh Gábor, földbirtokos.

Hivatalos rovat.

Zala-Egerszeg rend. tan. város tanácsa részéről az 1876. évi XIV. t. c. 10. § a értelmében közhírré tételük, hogy a város hatósága területén levő házakból mosadékok, mosásra már felhasznált vizet, trágyalevet, vagy bármely más, a közegészség- és köztisztaságra nézve ártalmas és undorító folyadékot az utcára, utca árkába kiereszteni úgy kiönteni a legszigorúbban tiltatik, hogy értesítettek úgy a háztulajdonosok mint a bérlok, s ezen rendelet ellen vétők az 1876. évi XL. t. c. 125. § értelmében kivétel nélkül legszigorúbban fognak büntetenni.

Zala-Egerszeg, 1887. május 19-én.

Kovács Károly s. k.
polgármester.

Zala-Egerszeg város rendőrkapitányi hivatala részéről közhírré tételük, miszerint a város képviselő testülete által a szabadban való fürdés tárgyában 863. kg. 1887. szám alatt alkotott s a nméltóságú m. kir. belügyminiszterium által 27363 II. 1887. szám alatt megerősített és jóváhagyott szabályrendelet értelmében a szabad fürdés a Zala-folyóban a város rendőrkapitányi hivatal által kijelölt helyen egyedül az ugynevezett „Kismalom“ közelében levő és a Zala-folyón átvezető kishid környékén engedtetik meg, — a mely kijelölt helyek jelző táblákkal láttatnak el, — ezen kijelölt helyeken kívül minden más helyen a szabad fürdés a Zala-folyóban 1 trttól 20 trtig terjedhető pénzbüntetés, behajthatlanság esetén megfelelő elzárási büntetés terhe alatt tiltatik.

Kelt Zala-Egerszegen, 1887. évi május hó 18-án.

Nagy

v. kapitány.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Bérmálás. Pribek István veszprémi felszentelt püspök ömlöttsága a bérmálás szentségének kiosztása végett folyó hó 14-én délután 6 órakor érkezett Zala-Szent-Lászlóra. — A járás szélén Botka Ferenc járási főszolgabíró és a vidékbeli papság bandériummal s zászlókkal fogadták. 15-én Zala-Szent-Lászlón bérmált. 15-én délután 4 órára jelezetett Szent-Grothra való bevonulása. — Már a korai délutáni órákban hullámozott a lakosságnak nagy tömege a városház s korecsma előtt — ekkor lévén a mérsékelt ellenzéknek értekezlete, mely melleleg megjegyezve kevésbé sikerült, mert a szóno kokat tulharsogták az „éjlen Eitner Sándor“ kiáltások. — Pontban 4 órakor vágatva jött be öt csikós, jelezve a püspök megérkezését, ki a helybeli plebánoshoz szállt. Mintegy 5 óra körül tisztelegtek nála a vidékbeli papság, városi előjáróság, izraelita község sat. 16-án Zala-Szent-Grothon, 17-én Koppányban, 18. pedig Kehidán bérmált.

Egyházmegyei hír. A sőjtöri közbirtokosság, mint kegyuraság sőjtöri plebánosnak Pajthy Elek zalaegerszegi segédelekészterjesztette fel megys püspök ömlöttségéhez megerősítés végett. — A méltán megérdemelt előléptetés felett amely mértékben örvendünk, más részt ugyanily mértékben fájlaljuk körünkből való távozását.

Jótékonság. A balaton-füredi szeretetháza Köves János felső-őrsi prépost ónagysága 25 frtot adományozott.

Meghívó. A zalaegerszegi polgári, középkereskedelmi- és műipariskola, valamint a felső-leányiskola növendékei „segélyző egyesületük“ javára folyó évi május hó 30-án a Rozenkrantz-féle kertben majalíst rendeznek. Belépti-díj szemelyenkint 50 kr. Felülfizeték közönettel fogadtatnak és a helyi hírlapban nyugtázatni fognak. Kedvezőtlen idő esetén a műlatság június hó 4-én tartatik meg.

Inkey László. a nagy-kánizsai kerület országos képviselője — miként már lapunkban jelezve volt — f. hó 15-én Nagy-Kanizsára érkezett gr. Apponyi, Horánszky és Fenyvessy kíséretében. Először Kis-Kanizsára mentek ki s ott Koller István part elnök a vendégeket bemutatván a népnek, — Fenyvessy Ferenc tartott beszédet. Onnan visszajöttek Nagy-Kanizsára, hol délután 5 órakor a „Sörkert“ben gr. Apponyi és Horánszky tartottak beszédet. A vendégek fogadtatása a vasuti indulóháznál, valamint a ki-és bevonulás nagyon impozáns volt. Este 8 órakor táklyámenettel tisztelegtek meg Inkeyt és a vele volt mérsékeltellenzék notabilitásokat. A nagy-kánizsai kerületben a „balpárt“ címen egyesült mérsékeltellenzék és függetlenségi párt újból Inkeyt kiáltotta ki követjelölőül. A kormánypárt teljes passivitásban van.

A megyei központi választmány folyó hó 3-án tartott ülésén felolvastattott a m. kir. belügyminiszteriumnak rendelete, melyben a megyebeli országgy. képviselő választók állandó névjegyzékének az 1874. évi 33. t. c. 39. §-a szerint megszabott eljárásához képest jövő 1888-ik évre törtéendő kiigazítása iránti intézkedések megtételére oly kijelentéssel figyelmezteti a központi választmányt, hogy az e részben szükséges munkálatok a törvényben előírt határidőkben s annál pontosabban teljesítenek; minthogy azok meg nem tartása a választók jogának csontitását is vonhatja maga után. A felolvasott miniszteri rendelet értelmében a megyében létező 9 választó kerületben, kerületenként közseg illetve körjegyzőségek szerint csoportosítva az összesítő illetve kiigazító küldöttségek megválasztattak. — A zalaegerszegi választó kerületben a küldöttségek következők voltak: Zala-Egerszeg rend. tanácsú városa, valamint Szent-Iván és Bucsú-Szent-László körjegyzőségre: Hajk István elnök, Farkas József, Noszlopy Gyula, Boscán Gyula, Réffy Lajos; Andráshida, Ságod, Bagod, Boczföld és Nagy-Lengyel körjegyzőségekre: Thassy Ferenc elnök, Farkas Imre, Nagy László, Skublib Károly, Farkas Gábor; Hahót, Sőjtör és Tárnok körjegyzőségekre nézve: Marton György elnök, Király Elek, Stolezer Jakab, Baranyai Béla, Gresz Károly; Kapornak, Nemes-Apát, Szepek, Zala-Koppány és Csány körjegyzőségekre nézve: Fábianics Gyula elnök, Sövegjáró Lajos, Vámos György, Fábianics Károly, Illés Lőrinc.

Keresztény-nőegylet van alakulóban Nagy-Kanizsán. A szervezködő ülés f. hó 19-én délután 3 órakor tartott meg a városház nagy-termében. A 200 beiratkozott tag közül szép számban voltak jelen. Az alap-szabály-tervezet felolvastatván, pontról pontra meg lett vitatva s a szükségesnek mutatókó kihagyások és módosítások megtétele után elfogadtatott. Az elfogadott alapszabályok jóváhagyás végett a miniszteriumhoz terjesztettek s mihelyt megerősítettek, meg fog tartatni az alakuló ülés. Az új egyesületnek igen szép és nemes intenciói vannak. Nagyon óhajtható volna, hogy ne csak Nagy-Kanizsán, de vidékének közönsége is kellő s megérdemelt pártolásban részesítenék.

A zalaegerszegi szegény gyermekek karacsónyfa című egylet választmánya f. é. június hó 12-én tekever-senyvel egybekötött tavaszi táncmulatságot tart.

A zalaegerszegi önk. tüzoltó egylet által tartatni szokott tekeversenyvel egybekötött nyári táncmulatság a mint biztos kuttorrásból értesülünk f. évi július hó 3-án, esetleg 10-én fog megtartatni.

Molnar Aladar siremlékere a balaton felvidéki néptanító egylet f. hó 5-én Balaton-Füreden tartott közgyűlésén 900 forintot szavazott meg az általa e célra eszközölt és 1200 forintot tevő gyűjtésből. A tenmaradó részt a még remélhető adományokkal együtt Molnar Aladar nevére szóló alapítványként fogják elhelyezni az általa alapított balaton-füredi szeretetházban, első sorban néptanítók árvi részére. A siremlék még ez év tolyamán felállittatik s egyuttal emléktáblával jelek meg Molnar Aladar szülőházát Veszprémben.

Gyász hír. A nagy-kánizsai tanító karnak egy igen tehetséges tagja hunyt el: Seeligmanné, Darás Rózsa személyében. Már hónapok óta megbetegségben szenvedett s annak esett áldozatul a fiatal (26 éves) élet. Ravatalára számos koszorú helyeztetk szeretettel és tisztelői; ezek között voltak a pályatársai és tanítványai által oda helyezett koszorúk is. Temetésén — mely f. hó 15-én ment végre — ott voltak a különböző iskolák tantestületei, a községi és izraelita-iskolák növendékei s még igen sok résztvevő, Nyugodjék békében!

Községek és termelők figyelmébe ajánljuk Cserbán Károly alispán urnak f. évi 3380. sz. a. valamennyi járási főszolgabíróhoz, valamint Nagy-Kanizsa és Zala-Egerszeg város tanácsaihoz intézett iratát: „A pozsonyi cs. és kir. hadbiztosságnak folyó évi március 10-én 1991. szám alatt kelt átirata szerint, a cs. és kir. hadügyminiszterium nagysúlyt fektet arra, hogy a katonaságnak 1887. évre szükséges természetmennyek u. m. rozs, kétszeres, zab, kenyér, szén, alom és ágy szalmára közvetlenül a községek és termelőkől szerzessek be; mért is az e részbeni szabályok egyenlő ajánlatok esetében a községeknek vagy termelőknek előnyt biztosítanak és azokat biztosíték letételétől felmentik. A termények szállítására vonatkozó hirdetémmények annak idejében címnek kellő számú példányokban ki fognak adatni a végből, hogy azokat (a községekkel és) nagyobb termelőkkel közölje, de azt megelőzőleg is nyujthatók be szállítási ajánlatok a pozsonyi cs. és kir. hadbiztosságnál. — Midőn végül megerintem, hogy a szállításra nézve szükséges felvilágosítások, a már többször

említett hadbiztonságnál, nemkülönben a pozsonyi, rév-komáromi és soproni katonai élelmezési raktáraknál bármikor megszereshetők és ezen három raktárnál a szállítási szabályok füzetet 4 kr-ért megvehető: felhívom címet, hogy mindezeket előleges tájékozással hatósága területén azonnal közzé kell tenni, jelen rendelkezésem értelmében a nagyobb termelőket különösen is tudósítsa. Zala-Egerszegen, 1887. évi május hó 18-án. Csertán alispán.

Az ipartanműhelyek érdekében — mint értesülünk — a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi kir. miniszter hajlandó körrendeletileg utasítani az iparhatóságokat, mikép a polgári vagy felső népiskolával kapcsolatos gyakorlati ipariskolát (ipartanműhelyt) végzett növendékek részére, amennyiben életüknek 15-ik évét betöltötték, az ipartörvény (1884. évi XVII. t. c. 101. §-nak c) pontja értelmében munkakönyvet állítsanak ki. A 15-ik életévét be nem töltött növendékek részére pedig gyakorlati ipariskolai bizonyítvány adatnék, melynek alapján a törvényben előírt életkor elérése után munkakönyvet megszerzésére igényt tarthatnának.

Erdőtervek jóváhagyása. A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium megyénk területén a balatonfüredi nemesi közbirtokosság, a csabrendeki közművelődés, Szigliget község, a keszthelyi közbirtokosság, Faisz községnek Felső-Órs község határában fekvő, Pötréte, Nagy-Kutas, Palkonya, Új-Udvar, Felső-Rajk, Gelse-Sziget községek volt urbéresei, a felső dörgicsői nemesség, Kis-Lengyel és Tördemicz község közbirtokossága érdeinek ideiglenes gazdasági terveit megállapította.

A „Torma“ pályázata. A Szombathelyen megjelenő „Torma“ című élelmezési folyóirat egy humorizmusra, melynek terjedelme 120 sor lehet. A pályadíj 2 db. arany. Az idegen kézzel írt s pecsétes jelű levélkével ellátott pályaművek f. évi június hó 20-ig a lap szerkesztőségéhez küldendők.

A főnyeremény. Nincs szeszélyesebb valami, mint Fortuna istenasszony kegye. Bebizonyodott az legutóbb a tiszaújlaki sorsjegyek húzása alkalmával. Egy szerény viszonyok között élő fővárosi közjegyzői helyettes nemrég összes megtakarított pénzén a „Magyar Mercury“ kiadólivaltában, Lóry J. Bank- és váltóházában Budapesten, hatvani utca 17. sz. a. egy tiszaújlaki sorsjegyet vett és csakugyan a legközelebbi május 14-ki húzáson e sorsjegyre 100000 frosos főnyeremény esett. A szerencsés nyerő Fortuna istenasszony kegyéből hirtelen gazdag ember lett és akár szegre akaszthatja hivatalát, mely reggeltől estig az íróasztalhoz kötötte fáradságos munkával, mert a 100000 frosot már fel is vette Lóry J. bankárnál.

A Mohai Ágnesforrás. A türelmesség kétségeknél szép erő, de megbocsahtalan hibává válik, mi-helyt túlságosan gyakorolják. Ebbe a hibába estünk mi magyarok a csehekkel szemben. Hónapok óta írt háborút folytatnak cseh szomszédaink minden ellen, a mi magyar. Ki akarják tiltani buzánkat, lisztünket, marhánkat. Mi pedig nézzük ezt összetett kézzel és vásároljuk tovább a cseh cikkeket; nemesek azokat, amelyek hazánkban elő nem állítottak, hanem azokat is, a melyek nálunk jobb minőségben és olcsóbb áron kaphatók. Ekklatáns példáját képezik e sajnós körülménynek az ásványvizek. Uton-utófélen hirdetik és kínálják drága pénzen a cseh ásványvizeket, holott hazánk ásványvizeinek bősége és kitűnő minősége tekintetében messze meghaladja nemesek Csehországot, hanem bármely más országot. Az egész külföld elismerő bizonyítványt szolgáltat ezen állításunk igazságáról. Példa gyanánt a Mohai „Ágnes“ forrás vizét említjük föl. Egész Európa legelőkelőbb vegyész és orvosi tekintélyei konstatálták ezen ásványvizeknek kitűnő voltát. Ó Fensége József főherceg, Ó Fensége Milán szejó királynak e kiváló minőségű ásványvizek rendszerint szolgál; a legutóbbi kolerajárvány alatt elsőrendű prophylaktikus szereket bizonyított; aránylag rövid idő alatt kivívta magának az egész világ elismerését és elterjedt keleten úgy mint nyugaton; az elszállítás ma már meghaladja az évenkénti 2 millió palackot; ismerik és kedvelik Ázsiában, Afrikában és Amerikában — szóval az egész világ fényesen bizonyítja, hogy a Mohai „Ágnes“ forrásban megbecsülhetetlen kincset birunk. És mégis — a magyar közönségben akadnak még olyanok, a ki ka hasonló, de sokkal drágább cseh ásványvizekért pazarolják a pénzt és teszik ezt akkor, a midőn a csehek nyíltan hirdetik: „Semmit se vegyetek a magyaroktól!“ Ellenkezik ez a józan ész szabályával, megkárosítja az a nemzeti érdeknek. Miért adjunk mi helyet a cseh ásványvizeknek, ha a mi termékeinket onnan kiszorítani igyekeznek? Ez — a mi fő — miért vásároljuk mi a cseh ásványvizeket, mikor az egész világ itélete napnál fényesebben bizonyítja, hogy ásványvizekben hazánk első helyen áll és hogy a Mohai „Ágnes“-forrás vizét sem a minőség, sem az olcsó ár tekintetében semmiféle más cseh ásványvíz föl sem érheti.

Mikor a sírásó részeg. Ez év április 19-én Singer Fülöp zalabéri lakos szőlőjénél dolgozó napszamosok egy ecesemő hullára bukkantak, mely a szőlő aljában eltemetve volt. A hatóságnak tett jelentés folytán a vizsgálat azonnal megejtették, de sikertelenül; sem a hulla — mely azon éjjel valószínűleg ellopott — tel nem találtatott, sem az anya kinyomozható nem volt. Az eset nagy szenzációt keltett, de rejtelm maradt. — A minap Singer ismét azon helyen dolgoztatott és munkásai a hullát megtalálták. A megejtett vizsgálat aztán kiderítte, hogy a hegyben lakó özvegy Szilasi Péternének Zala-Szent-Lászlón szolgálatban lévő leánya — mint rendesen már néhány év óta tevő — most is hazajött szülni. A kis gyermek — egy fiú — holtan jött a világra. A jelen volt okleveles szülésznő tanácsára elhívatta a sírásó ásványvíz forrását, hogy a hullát elvigye és a temetőbe ássa el. — A baktér el is ment, de már odaérkeztek a ptyókosok; ott ismét bört kért, hogy — szerinte száraz — torkát megmedvesítse. Meg is ivott egy bokálta bort. Ekkor a gyermeknek egy

kis rekeszbe tett hulláját hóna alá vette s ballagott haza felé. Utközben megint megszomjazott s betért egy nyitva talált pincébe, ahol addig borozgatott, míg a sárga föld-dig le nem itta magát. Végre észbe juthatott küldetésének célja, a gyermek hulláját magában rejtő rekeszt hóna alá vette és bandukolt tovább. Singer birtokán végig vonuló gyalog ut nyugoti szélén a talaj mintegy 2 lábbal alantabb fekszik, a baktér valószínűleg megcsuszott s leesett, s azon hiedelemben, hogy célját, t. i. a temetőt elérte, kapójával egy kis gödröt ástott és a rekeszt bele temette s mint ki kötelességét a legpontosabban teljesítette, nyugodt lélekisémmel haza ballagott. Mire kijózanodott, persze elfeledte tévedését s nem gondolt tovább a dologgal. Most aztán turpissága kiderült.

50.000 forintra rüg a Kincsem-sorsjáték főnyereménye, melynek még ezenkívül 4874 nyereménye van, s ez által rendkívül kedvező nyeremény-kilátást nyújt, miért is nem mulasztathjuk el t. olvasóink bejesses figyelmét e sorsjátékra különösen felhívni. Sorsjegyes lapunk szerkesztőségében egy frtjával kaphatók.

A galambok busson, mely áldozó esütörtökön volt — egy parasz-t embert tartóztattak le a csendőrök ellen-szegülés miatt. Valami rendetlenség miatt a csendőr meginde s a szóra nem hajtván, ellen ragadta. A paraszt viszont a csendőrt. A csendőrnék erre jogában állott volna leszárnai; de a helyett csak elfogta és megkötöztette.

Leült a villám f. hó 18-án d. u. 3¹/₆ órákor Zala-Egerszegen az új város utcában Kovács Károly polgármester úr által lakott ház tüzifalánál s a tűzfalon egy darabig függélyes irányban jöven, majd vízszintes irányba csapott át egész az ereszig, hol a címzést két helyen megrongálta, azonban nem gyújtott. A közelben lakók a tüztől tartva, hirtelen összeszaladtak, de a tető és a címzett kis megrongálásán kívül más kárt a villám nem okozott.

Aki minden áron a Balatonba akart halni. Balázs Lajos 23 éves keszthelyi halász f. hó 16-án este 11 óra tájban egy kis Teréz nevű eszédlényen Smolák Antal keszthelyi kőfaragósegédhez ment, hogy őt nejjével együtt a Balatonra hívja lakikázni. A meghívottak részt az éj sötétségét hozva fel mentesül, részt, hogy ezezni nem tudnak, kezdetben a meghívást visszaautasították, de Balázs ama biztatására, hogy ő, mint halászzal foglalkozó, egymaga is képes a hajót elhajtani, mind a négyen ladiába ültek. Több órái barangolás után az első hajnalpínál észrevették, hogy Keszthelytől igen távol vannak, miért is Balászt komolyan felszólították társai, hogy bárhova jutnak is, hajtsanak partra. Ez hajlva a szóra, part felé tartott és Balaton-Berény-nél hajtott ki. Itt a koresmába betérve, mintegy két liter bort elfogyasztottak és reggel 7-8 óra között újra a ladiába szálltak s mikor a parttól több száz lépésnyire haladtak, Balázs azt állítva, hogy nagy melege van, kabátját és nadrágját levette és egy pillanat alatt a vízbe ugrott. Smolák hirtelen utána ugrik, de segítségére szükség nem volt, mert a víz ott csak derékig ért. Balázs e tettét a ladiában ülők csak tréfának vették; de ő néhány perc múlva újból beleugrott a vízbe s mivel ott a Balaton már mély volt, elbukkott, azonban Smolák, midőn Balászt a víz felvetette, ingallérjánál fogva szerencsésen megragadta és sikerült a csónakba vonszolnia. A csónakban ülők ekkor már megremültek; mert a szél erősen feltámadt s ők ezezni nem tudtak, de Balázs megnyugtatta őket, egész erővel hozzá fogván az evező-hez. Midőn azonban a Balaton közepén voltak, Balázs harmadszor is a vízbe ugrott, de most a ladiában ülőknek nem sikerült őt megmenteni; mivel a víz letelvé vite, a hajót pedig a szél a felső partra hajtotta s hátr Smolák a felkapott evezőt Balázs felé nyújtotta, de az az evező után nem nyult. Smoláknak és a csónakban ülők két nőt a szél a keszthelyi partra hajtotta ki. Mint Balázs édes anyja és sógora jelentették, a szerencsétlen egy idő óta búskomor és dologkerülő volt, sőt a múlt évben egy-két ízben meg is akarta magát gyilkolni s e szándékát úgy anyjának, mint sógorának ki is jelentette.

Agyonverte. Kustán József sőtjőri lakos f. hó 15-16-ika közti éjjelen Czigli István sőtjőri lakos bogránsegédet agyonverte. Tettes elfogatott és illetékes intézkedés végett a zala-egerszegi kir. ügyészségnek átadott.

Tűz. Mumor községben, a novai járásban, f. hó 9-én éjjel tűz ütött ki, más nap virradóra az óriási tűzvész pár ház kivételével majdnem az egész községet elhamvasztotta.

Véletlen szerencsétlenség áldozata. Hajdu Sándor felső-szent-erzsébeti gazdának 29 éves szolgálja a felső-szent-erzsébeti erdőn famunkálás közben hirtelen elhalt. A megejtett vizsgálat szerint a rögtoni halált ama körülmény okozta, hogy nevezett szolgál véletlenül vagy saját vigyázatlanságából a hosszabban eltéréselt padlót addig, míg vele dolgozó négy másik társa egy másik padló elhelyezését a szolgáljal ellenkező irányban dolgozott, elbillentette s ezzel nyaka egy másik padlóhoz annyira oda szorítottatott, hogy mire a nyomban oda sietett társak segítségére értek, már a szerencsétlen a nyakát ért zúzódás következtében halva volt.

„A Marquisné“ című két kötetes francia regény jelent meg legutóbb a budapesti Singer és Wolfner kiadó cég derék vállalatának, az Egyetemes Regénytárnak legújabb kötetében. A munka szerzője, Delpit Albert a legkiválóbb írók egyike, ki a színművek és regények egy egész fényes sorozatával tette már nevét nemesek ismeretessé, de méltán híressé is. Drámáinak tekintetében regényei, melyek nagyobb része a színpadon is tapsokat arat, vetekszenek Ohnet alkotásaival, jellemzések tekintetében pedig fölötté is áll nagynevű író-társának. A különbség köztök főképp abban van, hogy az Ohnet regény-dramái szélesebbek, jobban részletekbe menők, a Delpit elbeszélései pedig rövidebb menetűek, megrázóbbak; amaz az életnek és az általános emberi jellemnek szebb oldalait szereti festeni, nem feledkezve meg az árnyoldalakokról sem; emezt komorabb természetű a sötétebb oldalak felé vouzza, a szenvedések s az em-

beri gyarlóság, sőt gonoszság ecsetelésére készíti, tért adva azonban a fényoldalaknak is — mert az árnyék és fény művészi elosztásában, mely a harmónikus mű-egésnek legbiztosabb ismertető jele, Delpittel kevesen vetekedhetnek. A regény meseje, bármily kevés elemből van is összealkotva, felette érdekesítő, jelenetét pedig olvasva is a legtökéletesebb színpadi hatást teszik, feledhetetlenül véve be magokat az emlékezetbe. Nyelve határozott, kifejezései biztosak, erkölcsi színvonala magas. Hozzátegyük-e még, hogy melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe? A két kötet ára díszes piros vászonkötésben együtt 1 frt.

Az én háziszerelem. Görgő (Magyarország.) Telenkintés úr! Az ön kitűnő, Brandt R. gyógyszerész féle svájci labdacsei heves szívdobogásomból s nehéz légszűrés bajomból teljesen kigyógyítottak, miért is ezennel hálás köszönetemet nyilvánítom. Nem mulasztom el e jeles közönséget másoknak is ajánlani. Magam pedig a rendelkezésem szerint tovább is használom. Teljes tisztelettel, Egermann Adolf vendéglős. Brandt R. gyógyszerész svájci labdacseai a gyógyszerárakban kaphatók, egy doboz ára 70 kr. De védőjegyére (teherkereszt vörös mezőben) s Brandt R. névalírására figyelni kell.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC
Főmunkatárs: **Szalay Sándor**

1040. sz. tkvi 1887.

ÁRVERÉSI HIRDETMEY.

A tapolezai kir. járásbírószak mint telekkönyvi hatóság közzéteszi, hogy Ruzenberger Sandor je végrehajtónak özv. Vidovics Istvanne szüül. Pető Rozala által képviselt kiskorú Vidovics Istvan és Mari mint néhai Vidovics Istvan örökösei elleni 106 ftt 40 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék (a tapolezai kir. járásbírószak) területén lévő s a Kis-Apáti 240. sz. tkjben 7 647. hr. sz. a. Vidovics Istvan tulajdonul felvett szőlő és pincére 410 fttban ezennel megállapított kiküldési árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1887. évi június hó 27-ik napján d. e. 10 orakor a Kis-Apáti községhez tartozó nyilvános árverésben a megállapított kiküldési áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becserének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ban jelzett arányammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tapolezán, 1887. évi március hó 28-án. A kir. bírószak mint tkvi hatóságánál.

OSZTERHUB R.
kir. aljbíró.

141. sz. v. 1887.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közzéteszi, hogy a zala-egerszegi kir. járásbírószak 1613. számú végzése által Bergstejn Mór salomvári lakos végrehajtató javára Császár Ferenc pusztapátái lakos ellen 27 ftt 07 kr. tőke, ennek 1886. évi nov. hó 15-től járó 6%- kamattja, úgy járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtási alkalmával bíróság felvett és 424 fttba becsült hámoslovak, gazdasági eszközök és birkából álló ingóságoknak nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Pusztapátáiban leendő eszközzésére 1887. évi május hó 26-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésben, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Z. Egerszegen, 1887. évi május hó 14. napján.
Nagy Sándor
kir. bir. végrehajtó.

ÉRTESETÉS.

Bátor vagyok a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy üzletemet Zala-Egerszegről

— SZOMBATHELYRE —
helyeztem át.

Midőn szives megrendelőknek ez uton leghálásabb köszönetemet nyilvánítanom, legyen szabad nagybecsű támogatásukért a jövőben is esedeznem.

Főtörökvelem, valamint eddig, úgy ezután is megrendelőkim bizalmát pontos, gyors és kifogástalan munkával kiérdemelni.

Tisztelettel
BENCZ GYÖRGY
orgonacépítő Szombathelyen.